

INSPECTORATUL DE POLIȚIE JUDEȚEAN
BISTRIȚA-NĂȘĂUD
COMPARTIMENTUL DE ANALIZĂ ȘI PREVENIRE A CRIMINALITĂȚII

Nr. 113986/ 16.10.2018
ex. nr /

CĂTRE

**INSPECTORATUL ȘCOLAR JUDEȚEAN
BISTRIȚA NĂȘĂUD**

În atenția doamnei inspector școlar pentru educație permanentă **DAN AURELIA**

Având în vedere faptul că în luna mai a anului în curs Inspectoratul de Poliție Județean Bistrița Năsăud a demarat Campania județeană de prevenire a violenței domestice „Mai bine dăruiești decât să lovești!” – demers în care I.S.J. BN este partener, vă adresăm rugămintea de a pune la dispoziția cadrelor didactice prin metode proprii de diseminare (ex. Site-ul instituției) materialul-mesaj al campaniei (atașat prezentei adrese).

Cu stimă,

ȘEFUL INSPECTORATULUI

Comisar șef de poliție

LUPȘA Mihai Ovidiu

Violența în familie este un fenomen grav, care poate afecta orice persoană, indiferent de religie, statut social sau situație materială. Acest tip de violență sancționată penal poate fi întâlnită atât în familii bogate, cât și în familii sărace, în familii cu un singur părinte, sau în cele cu ambii părinți. Formele de violență domestică pot fi exercitate asupra femeii, copilului, persoanelor vârstnice, acestea fiind categoriile sociale cele mai predispuse la abuzuri. Violența domestică nu ține cont de etnie, rasă, statut economic, religie, sau vârstă.

Legea nr. 217/ 2003 , la articolul 3, definește violența în familie astfel: „ orice acțiune sau inacțiune intenționată, cu excepția acțiunilor de autoapărare ori de apărare, manifestată fizic sau verbal, săvârșită de către un membru de familie împotriva altui membru al aceleiași familii, care provoacă ori poate cauza un prejudiciu sau suferințe fizice, psihice, sexuale, emoționale ori psihologice, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, constrângerea sau privarea arbitrară de libertate.

(2) Constituie, de asemenea, violență în familie împiedicarea femeii de a-și exercita drepturile și libertățile fundamentale,,

Violența în familie este prevăzută ca *infracțiune în Codul Penal* și poate fi sancționată ca atare!

Articolul 199 din Codul Penal – *Violența în familie*- prevede faptul că: „dacă faptele prevăzute în articolele 188, 189- *infracțiunea de omor și omor calificat* și în articolele 193,194 și 195- *infracțiunile de lovire sau alte violențe, vătămarea corporală gravă, lovirile sau vătămrile cauzatoare de moarte, respectiv vătămarea corporală din culpă sunt săvârșite asupra unui membru de familie, maximul special al pedepsei prevăzute de lege se majorează cu o pătrime.*

Trebuie menționat faptul că de efectele acestei legi beneficiază și persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copil, nu numai cuplurile căsătorite legal. Astfel, în sensul prezentei legi, prin *membru de familie se înțeleg:*

a) ascendenții și descendenții, frații și surorile, copiii acestora, precum și

persoanele devenite prin adopție, potrivit legii, astfel de rude;

b) soțul/soția și/sau fostul soț/fosta soție;

c) persoanele care au stabilit relații asemănătoare aceloră dintre soți sau dintre părinți și copii, în cazul în care conviețuiesc;

d) tutorele sau altă persoană care exercită în fapt ori în drept drepturile față de persoana copilului;

e) reprezentantul legal sau altă persoană care îngrijește persoana cu boală psihică, dizabilitate intelectuală ori handicap fizic, cu excepția celor care îndeplinesc aceste atribuții în exercitarea sarcinilor profesionale.

Dacă o potențială victimă se află în una din următoarele *situații de risc*:

- *Primește foarte multe sms-uri și apeluri, este verificată non stop*
- *Trebuie să dea mereu explicații despre locurile unde merge, persoanele pe care le întâlnește, sumele de bani pe care le cheltuie*
- *Este criticată vis-a-vis de felul în care se îmbracă, comportă*
- *Este izolată de prieteni, familie*
- *Este acuzată fără temei de infidelitate*
- *Este jignită, criticată, insultată, amenințată, intimidată, șantajată emoțional*

Înseamnă că agresorul dorește să domine și agresează emoțional (violența psihologică)

Dacă victima:

- *Este pălmuită, mușcată, lovită, sufocată, arsă, suferă durere sau/ și răni fizice în urma unor astfel de acțiuni*
- *Este expusă la frig fără haine, alungată din locuință, încuiată în locuință împotriva voinței ei*
- *Nu este lăsată să bea, mănânce, doarmă, sau obligată să consume alcool, mănânce, să muncească peste puterile ei*
- *Împiedicată să sune la poliție sau să ceară îngrijiri medicale*

Înseamnă că este abuzată fizic (violența fizică) și este în pericol.

Dacă victima:

- *Este forțată sau șantajată să aibă orice fel de contact sexual nedorit (imobilizare, cere servicii sexuale când victima este obosită, bolnavă, după ce a fost lovită)*

Înseamnă că este abuzată sexual (violența sexuală) .

Alături de aceste forme de violență – cel mai des întâlnite- violența în familie poate îmbrăca și alte forme: ; violența spirituală - subestimarea sau diminuarea importanței satisfacerii necesităților moral-spirituale prin interzicere, limitare, ridiculizare, penalizare a aspirațiilor membrilor de familie, a accesului la valorile culturale, etnice, lingvistice ori religioase, impunerea aderării la credințe și practici spirituale și religioase inacceptabile, precum și alte acțiuni cu efect similar sau cu repercusiuni similare; violența verbală - adresarea printr-un limbaj jignitor, brutal, precum utilizarea de insulte, amenințări, cuvinte și expresii degradante sau umilitoare, violența economică - interzicerea activității profesionale, privare de mijloace economice, inclusiv lipsire de mijloace de existență primară, cum ar fi hrană, medicamente, obiecte de primă necesitate, acțiunea de sustragere intenționată a bunurilor persoanei, interzicerea dreptului de a poseda, folosi și dispune de bunurile comune, refuzul de a susține familia; violența socială - impunerea izolării persoanei de familie, de comunitate și de prieteni, interzicerea frecventării instituției de învățământ, impunerea izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială, privare intenționată de acces la informație, precum și alte acțiuni cu efect similar.

Recomandări pentru victimă/ Pași de urmat :

În cazul conflictelor familiale, poliția poate acționa în urma depunerii unei sesizări scrise la sediul unității de poliție de pe raza de domiciliu a victimei, în urma unui apel telefonic la ofițerul de serviciu al secției/unității de poliție locale, a unei solicitări la Serviciul Unic de Apel de Urgență 112 (care poate fi

făcută de oricine are cunoștință de astfel de evenimente negative), a unei sesizări verbale făcută **direct la agentul de poliție** din dispozitivul de siguranță publică și patrulare sau se poate sesiza **din oficiu**.

De asemenea, victima trebuie să știe că poate sesiza **cu plângere prealabilă penală** organul de cercetare penală sau procurorul. Dreptul de a depune o astfel de plângere are caracter personal și aparține părții vătămate. Plângerea penală prealabilă poate fi depusă și de un mandatar, caz în care procura trebuie întocmită special pentru acest scop și trebuie să rămână anexată la plângere pe parcursul procedurilor.

Măsurile de siguranță care se pot lua în cazul violenței în familie

Măsurile de siguranță au ca scop eliminarea stării de pericol public și prevenirea infracționalității în general. Sunt incidente în acest domeniu prevederile Codului penal și ale Codului de procedură penală precum și cele ale Legii nr. 217/2003. Potrivit Codului penal, agresorul poate fi supus unui tratament medical obligatoriu sau internării medicale

Atribuțiile poliției privind aplicarea ordinului de protecție:

Potrivit prevederilor art. 23 din **Legea nr. 217/2003 republicată și actualizată** pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, **ordinul de protecție** reprezintă hotărârea emisă de instanța de judecată prin care aceasta dispune, la solicitarea unei persoane a cărei viață, integritate fizică sau psihică ori libertate este pusă în pericol printr-un act de violență din partea unui membru al familiei, cu caracter provizoriu, una sau mai multe dintre următoarele măsuri/obligații/interdicții:

- a) evacuarea temporară a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate;
- b) reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor, în locuința familiei;
- c) limitarea dreptului de folosință al agresorului numai asupra unei părți a locuinței comune atunci când aceasta poate fi astfel partajată încât agresorul să nu vină în contact cu victima;
- d) obligarea agresorului la păstrarea unei distanțe minime determinate față de

- victimă, față de copiii acesteia sau față de alte rude ale acesteia ori față de reședința, locul de muncă sau unitatea de învățământ a persoanei protejate;
- e) interdicția pentru agresor de a se deplasa în anumite localități sau zone determinate pe care persoana protejată le frecventează ori le vizitează periodic;
 - f) interzicerea oricărui contact, inclusiv telefonic, prin corespondență sau în orice alt mod, cu victima;
 - g) obligarea agresorului de a preda poliției armele deținute;
 - h) încredințarea copiilor minori sau stabilirea reședinței acestora.

Prin aceeași hotărâre, instanța poate dispune și **suportarea de către agresor a chiriei și/sau a întreținerii** pentru locuința temporară unde victima, copiii minori sau alți membri de familie locuiesc ori urmează să locuiască din cauza imposibilității de a rămâne în locuința familială.

Pe lângă oricare dintre măsurile enumerate mai sus, instanța poate dispune și **obligarea agresorului de a urma consiliere psihologică, psihoterapie** sau poate recomanda luarea unor **măsuri de control**, efectuarea unui **tratament** ori a unor **forme de îngrijire**, în special în scopul dezintoxicării.

Ordinul de protecție este **executoriu** (art. 29 din legea cadru). El se comunică de îndată structurilor Poliției Române în a căror rază teritorială se află locuința victimei și a agresorului (art. 31, alin. (1)).

Ordinul de protecție prin care se dispune oricare dintre măsurile prevăzute la art. 23 din legea cadru se **pune în executare de îndată, de către poliție, sau, după caz, sub supravegherea acesteia**, în conformitate cu prevederile art. 31, alin. (2). Cele două modalități de punere în executare/aplicare de îndată a ordinului de protecție (direct sau, după caz, sub supravegherea poliției) diferă în funcție de natura măsurii dispuse de instanță, care determină competența instituției ce trebuie să intervină pentru executarea ordinului de protecție. De exemplu, în cazul evacuării temporare a agresorului din locuința familiei, indiferent dacă acesta este titularul dreptului de proprietate (art. 23, alin. (1), litera „a)”, poliția trebuie să intervină/acționeze direct asupra agresorului. La fel trebuie să procedeze în cazul obligării agresorului de a preda armele deținute, situație reglementată de art. 23, alin. (1), litera „g)”.

Cea de a doua modalitate de punere în executare a ordinului de protecție de către poliție – sub supravegherea acesteia – se referă la situațiile în care poliția intervine indirect pentru aplicarea măsurii dispuse de instanță, acordând sprijin unei alte instituții căreia îi revine competența de executare directă a măsurii respective, de exemplu obligarea agresorului de a urma psihoterapie sau efectuarea unui tratament de către acesta, în scopul dezintoxicării, situație prevăzută de art. 23, alin. (3) din legea cadru.

Pentru a facilita îndeplinirea obligației legale ce revine poliției privind punerea în executare a ordinului de protecție, legiuitorul a reglementat în art. 31, alin. (3), faptul că „polițistul poate intra în locuința familiei și în orice anexă a acesteia, cu consimțământul persoanei protejate sau, în lipsă, al altui membru al familiei”.

Întocmit,

Subcomisar de poliție

SÎNGEORZAN Ramona

